

**UCHWAŁA NR XXI/159/2020
RADY MIEJSKIEJ W SZCZYRKU**

z dnia 31 sierpnia 2020 r.

w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2019r. poz. 869 ze zm.) w związku z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jedn. Dz.U. z 2019r. poz. 118 ze zm.)

RADA MIEJSKA W SZCZYRKU

- uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie dochodzić rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przypadających Gminie Szczyrk oraz jej jednostkom organizacyjnym, jeżeli kwota tej rekompensaty jest równa albo większa od wysokości świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu wskazanej ustawy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Szczyrku

mgr Borys Matlak

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może w drodze uchwały postanowić o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Wysokość rekompensaty wynikająca z art. 10 ust. 1 pkt 1 wynosi 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Wierzyciel nabywa prawo do rekompensaty, o której mowa wyżej od dłużnika w przypadku niedotrzymania. Zdarzają się sytuacje, że równowartość należności z tytułu rekompensaty jest równa albo nawet większa od należności głównej. W takich przypadkach żądanie rekompensaty postrzegane jest jako działanie zbyt restrykcyjne i nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze podjęcie uchwały jest zasadne.